

இரட்சகன், பரிபாலிப்பவன் ஒருவனே என்ற அடிப்படையிலான ஏத்துவம்

ஹஜ்ரத் முசா (அ) அவர்கள் அளித்த பதிலைப்பற்றித் திருக்கிங்குர்ஆன் கூறுகின்றது:

﴿62﴾ ﴿الشعراء: 62﴾ **كَلَّا إِنَّ مَعَ رَبِّي سَيَهْدِينَ**

பொருள்: அதற்கு முசா (அ) கூறினார், ஒருபோதும் இல்லை, என்னோடு என்னுடைய இறைவன் இருக்கிறான், அவன் எனக்கு வழிகாட்டுவான் (அஷ்ஷாஅரா:62).

அல்லாஹ் இரட்சகன் என்று ஈமான் கொள்வதன் கருத்து என்னவென்றால் ஒவ்வொரு முஸ்லிமும் அல்லாஹ் மட்டுமே இரட்சகன் என்றும் எல்லா வற்றின் படைப்பாளன் அவனே என்றும் அவனைத்தவிர வேறு யாரு மில்லை என்றும் நம்பிக்கை கொள்வதாகும். அவனே அனைத்து படைப் பினங்களுக்கும் வாழ்வாதாரங்களைத் தருகிறான், அவனே, உயிர்ப்பிக்கி றான் அவனே மரணத்தையும் அளிக்கின்றான், அவனே உயர்த்துகிறான் அவனே தாழ்த்துகிறான், அவன் கையில்தான் ஒருவனுக்கு மரியாதை அளப் பதும் இழிவுபடுத்துவதும் உள்ளது, எல்லா ஆற்றலும் அவன் கையில்தான் இருக்கின்றது. இதனைப்பற்றி அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

﴿54﴾ ﴿الأعراف: 54﴾ **أَلَا لَهُ كُلُّ خَلْقٍ وَأَلَا مِنْهُ هُنَّ مُؤْمِنُونَ**

பொருள்: அறிந்துகொள்ளுங்கள் படைக்கும் ஆற்றலும் கட்டளை பிறப் பிக்கும் அதிகாரமும் அவனுக்குரியதே (அல் ஆரா:54).

படைப்பது, உயிர்ப்பிப்பது, மரணிக்கச் செய்வது இவையனைத்தும் அல்லாஹ் வின் செயல்களே. அல்லாஹ் இரட்சகன் என்பதன்மீது நம்பிக்கை கொள்வதை நாம் இவ்வாறு அறிந்துகொள்ளலாம், அனைத்துச் செயல் களையும் உண்மையில் செய்யவைப்பவன், நடத்துபவன் அல்லாஹ் மட்டுமே. இஸ்லாம் தோன்றிய அக்காலக்கட்டத்தில் இனை வைப்போரும் கூட அல்லாஹ்தான் படைப்பாளன், அவனே இரட்சகன் மற்றும் நன்மை, இலாபம் நஷ்டம் அனைத்தும் அவன் கையில்தான் உள்ளது என்ற உண்மையினை ஏற்றுக்கொண்டிருந்தனர். ஆனால், அவர்கள் அல்லாஹ் வுக்கு அடிபணியவோ அல்லது அவன்மீது பூரண நம்பிக்கை கொள்ளவோ இல்லை. இதன் காரணமாக அல்லாஹ்தான் படைப்பாளனும் இரட்சகனும் என்று நம்பியிருந்த நிலையிலும் வணக்கத்திற்குரியவன் அவனைத் தவிர வேறில்லை என்று ஏற்க மறுத்ததால் அது அவர்களுக்கு எவ்வகையிலும் பலனை அளிக்கவில்லை. அவர்கள் இந்த உண்மையினை ஒப்புக் கொண்டிருந்ததைப்பற்றி அல்லாஹ் இவ்வாறு கூறுகிறான்:

وَلَئِن سَأَلْتُهُم مَّنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لِيَقُولُنَّ اللَّهُ فَإِنَّ يُؤْفَكُونَ ﴿٦١﴾
 (العنبوت: 61)

பொருள்: வானங்களையும் பூமியையும் படைத்தவனும், சூரியனையும் சந்திரனையும் வசப்படுத்தி வைத்திருப்பவனும் யார் என்று நீங்கள் இவர்களிடம் கேட்டால், நிச்சயம், இவர்கள் அல்லாஹ்தான் என்று பதில் தருவார்கள், பிறகு, இவர்கள் எங்கிருந்து ஏமாற்றப்பட்டு (நம்மைவிட்டு) ஒடுகிறார்கள்? (அல் அங்கபூத்: 61). அல்லாஹ் மேலும் கூறுகிறான்:

قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٥﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ
 مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ أَكْثَىٰ كَعْبَةَ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٨٦﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَشْقُونَ
 مَنْ بَيْدَهُ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ بِحُكْمٍ وَلَا يُجَاهِرُ عَلَيْهِ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٧﴾ سَيَقُولُونَ
 لِلَّهِ قُلْ فَإِنَّ نَسْحَرُونَ ﴿٨٩﴾ (المؤمنون: 84 - 89)

பொருள்: இவர்களிடம் கேளுங்கள், பூமியும் இதிலுள்ளவர்களும் யாருக் குரியவர்கள் என்பதை நீங்கள் அறிந்திருந்தால் கூறுங்கள். இவர்கள் அல்லாஹ்வுக்குரியவர்கள் என்று நிச்சயம் அவர்கள் பதிலளிப்பார்கள். பிறகு, ஏன் நீங்கள் உணர்ந்துகொள்வதில்லை என்று அவர்களைக் கேளுங்கள். ஏழு வானங்களின் உரிமையாளனும் மகத்துவமிக்க அர்ஷின் உரிமையாளனும் யார் என்று இவர்களிடம் கேளுங்கள். அல்லாஹ்தான் என்று நிச்சயம் அவர்கள் பதிலளிப்பார்கள். பிறகு, ஏன் நீங்கள் அஞ்சுவதில்லை என்று அவர்களைக் கேளுங்கள். மேலும், அவர்களிடம் கேளுங்கள், ஒவ்வொரு பொருளின் மீதுள்ள அதிகாரமும் யாருடைய கைவசம் இருக்கின்றது என்றும், அனைவருக்கும் அபயம் அளிப்பவனும், எவராலும் அபயம் அளிக்கப்படமுடியாதவனும் யார் என்று நீங்கள் அறிந்திருந்தால் கூறுங்கள் என்று இவர்களிடம் கேளுங்கள். இவை அல்லாஹ்வுக்கே உரியன வாகும் என்று நிச்சயம் அவர்கள் பதிலளிப்பார்கள். பிறகு, எவ்வாறு நீங்கள் உங்கள் அறிவாற்றலை எங்கு இழந்துவிட்டார்கள் என்று கேளுங்கள். (அல் முஃமினூன்: 84 முதல் 89 வரை).

இங்கு ஒரு கேள்வி எழுகிறது, அல்லாஹ் மட்டுமே இரட்சகன் என்றும் அவனே படைப்பவன் என்றும் வாழ்வையும் மரணத்தையும் அளிக்கும் ஆற்றல் படைத்தவன் என்றும் ஏற்றுக்கொள்வது ஒரு மனிதன் ஈமான் கொண்டவனாக கருதப்படுவதற்குப் போதுமானதா? இதற்கான தெளி வான் பதில் என்னவெனில், இல்லை, இல்லவே இல்லை. ஒருவன்

அல்லாஹ்தான் இரட்சன் என்று ஏற்றுக்கொண்டாலும் அவனுடைய அடியான் என்ற வகையில் அவனுக்கு அடிபணியவில்லை என்றாலும், ஏகத்துவத்தின் அடிப்படையில் வணக்கத்திற்குரியவன் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறில்லை என்று மனதார நம்பி வாக்களிக்காத வரையில் அவன் முஃமினாக ஆக முடியாது. இதற்கான ஆதாரம் என்னவெனில், மக்காஹ் விலிருந்த இணை வைப்பாளர்கள் அல்லாஹ்தான் இரட்சன் என்பதை ஏற்றுக்கொண்டிருந்தார்கள், இருப்பினும், அவர்கள் இணைவைப்பாளர்களாகவே கருதப்பட்டனர். ஆம், ஏகத்துவத்தின்மீது நம்பிக்கை கொண்ட வர்கள் மற்றும் அல்லாஹ்வை இரட்சன் என்று நம்பியவர்கள் ஆகிய இரு சாராரும் தனித்தனிப் பிரிவினராகவே இருந்து வந்துள்ளனர். அதில், ஒரு பிரிவினர் தஹ்ரிய்யா (காலத்தையே நம்புபவர்கள்) என்ற இறைமறுப் பாளர்களாகக் கருதப்பட்டனர். அவர்களைப்பற்றி அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاةٌ أَلْدُنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يَهْلُكُنَا إِلَّا اللَّهُ ۝ (الجاثية: 24)

பொருள்: மேலும், இந்த மக்கள் கூறுகிறார்கள், வாழ்க்கை என்பது நம்முடைய இந்த உலக வாழ்க்கைதான், இங்குதான் நாம் மரணிக்கவும் உயிர் வாழவும் செய்கிறோம். கால ஒட்டமில்லாது வேறு எதுவும் நம்மை அழிப்பதில்லை. (அல் ஜாத்ஸியா: 24).

இந்தப் பிரிவினர் வாழ்க்கை மற்றும் மரணத்தை அல்லாஹ்வின் அதிகாரத்தில் உள்ளது என்பதை ஏற்காது அதனை காலத்தின் ஒட்டத்தினை அடிப்படையாகக்கொண்டதாக நம்புகின்றனர். இரண்டாவது பிரிவினர் கம்யூனிசக் கொள்கையைடுடையவர்கள், இவர்களும் இறைவன் இருக்கிறான் என்பதை ஏற்க மறுப்பவர்கள். இவர்கள் கூறுகிறார்கள் அல்லாஹ், இறைவன் என்பது கிடையாது, பருப்பொருள்தான் அடிப்படையானது, படைப்புகளைல்லாம் தாமாகவே உண்டாகிவிட்டன எனக்கருதுகின்றனர். இவ்விதக்கொள்கைகளையுடையவர்களைக் காணும்போது ஒரு முஸ்லிம் திகைப்பில் ஆழ்ந்துவிடுகிறான், இஸ்லாம் மற்றும் ஈமான் என்ற உயரியப் பண்புகளைப்பெற்றுள்ளதற்காக அல்லாஹ்வுக்கு நன்றி செலுத்துகிறான். உண்மை என்னவெனில், ஒரு முஸ்லிம் அனைத்து இலாப நஷ்டங்களுக்கும் ஆதாரமானவன் அல்லாஹ் மட்டுமே என்று நம்பிக்கை கொண்டிருக்கும் நிலையில் அவன் நிம்மதியும் மனநிறைவும் பெறுகிறான். அவன் இறைவன் அளிப்பதை ஏற்றுத் தலை குனிபவனாகவும் மனநிறைவு பெகாள்பவனாகவும் ஆகிவிடுவதோடு அல்லாஹ்வைத்தவிர எந்த ஒன்றிற்கும் அடிபணிவதை அறவே நிராகரித்தும் விடுகிறான்.

* * *